

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V

Număr de înregistrare operator de date
cu caracter personal – 759

Str. Ștefan cel Mare, nr. 56, V, jud. V
Tel: 0235315297, 0235314143/429, Fax: +0235317067
e-mail: admin.vvsjudx01.vs@mfinante.ro

DECIZIA nr. 7/07.03.2011

privind soluționarea contestației depusă de

S.C. U. A. S.R.L.

înregistrată la Direcția generală a finanțelor publice a județului V
sub nr. ../25.01.2011

Direcția generală a finanțelor publice a județului V a fost sesizată, prin adresa nr. ./07.02.2011, înregistrată la registratura generală sub nr./07.02.2011 cu privire la contestația nr. ./24.01.2011 formulată de S.C. U. A. S.R.L. cu sediul social în S. N., comuna M. de S., județul V., având cod de înregistrare fiscală ., înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr. J37/./2001.

Contestația a fost formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. F-VS ./28.12.2010, Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS ./28.12.2010 și a Deciziei de impunere nr. F-VS ./28.12.2010 încheiate de către organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice a județului V., Activitatea de inspecție fiscală- Serviciul Inspecție Fiscală 3 și are ca obiect **suma totală de .. lei reprezentând:**

- .. lei impozit pe profit
- .. lei taxa pe valoarea adăugată
- .. lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit
- .. lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. F-VS ./28.12.2010, respectiv 04.01.2011, și de data înregistrării contestației la Direcția generală a finanțelor publice a județului V, respectiv 25.01.2011, așa cum rezultă din ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207 și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V. prin Compartimentul Soluționare Contestații este legal investită să soluționeze contestația formulată de S.C. U. A. S.R.L.

I. S.C. U. A. S.R.L. din S. N., comuna M. de S., județul V.. contestă Decizia de impunere nr. F-VS ./28.12.2010 emisă de către organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice a județului V., precizând următoarele:

În ceea ce privește impozitul pe profit:

1. Referitor la impozitul pentru perioada de activitate 01.07.2008-31.12.2008, prin Raportul de Inspecție Fiscală nr. F -VS ./28.12.2010, organele fiscale au consemnat că societatea datorează conform Deciziei de impunere nr. ./30.01.2009 suma de .. lei fără a ține seama că prin Declarația nr. ../11.02.2009, societatea a diminuat impozitul pe profit datorat la suma de .. lei;

2. Referitor la impozitul pe profit aferent anului 2009 societatea contestă diferența de impozit calculată de către organele fiscale în valoare de .. lei, susținând că:

- factura fiscală nr. 00./11.12.2008, emisă către S.C. T. A. S. S.R.L. V., în

valoare de . lei din care TVA, . lei, a fost ștornată din contabilitatea firmei în luna ianuarie 2009, deoarece lucrarea de tâmplărie PVC și geamuri termopane nu a mai fost efectuată și nu au mai fost înregistrate cheltuieli aferente acestei lucrări;

- contestă diferența de impozit pe profit în valoare de .. lei aferentă unor aprovizionări de la S.C. D. S.R.L.V în valoare de .. lei deoarece societatea nu a înregistrat la venituri această sumă neavând cunoștință despre facturile respective și nici despre cine a primit marfa. Dacă facturile în cauză nu au fost înregistrate în evidența contabilă, dintr-o eroare, la calculul impozitului pe profit, organul de inspecție fiscală era obligat să țină seama că S.C. U. A.. practică un adaos comercial de 10%, profitul impozabil în acest caz fiind de .. lei.

- organul de inspecție fiscală nu a ținut seama de impozitul pe profit declarat de societate prin declarația privind impozitul pe profit pentru trimestrul I 2009 depusă la organul fiscal teritorial sub nr. ../23.04.2009, în sumă de .. lei și a luat în calcul numai valoarea de .. lei, fără nici o explicație;

- organul de inspecție fiscală nu a ținut seama de declarația nr. ../18.02.2010 prin care societatea a declarat un impozit minim în sumă de .. lei.

3. *Referitor la impozitul pe profit aferent anului 2010* societatea contestă diferența calculată de către organele fiscale în valoare de .. lei, susținând că:

- organul de control a considerat, fără nici o bază legală și fără o cercetare la fața locului dar menționând că societatea nu are încheiate contracte de asigurare, suma de .. lei reprezentând cheltuieli cu stocurile degradate (sticlă spartă, profile aluminiu și PVC) din anii 2008-2009, ca fiind venituri impozabile și a stabilit un impozit pe profit în sumă de .. lei. Inspectorii fiscali nu au ținut seama de prevederile H.G. nr. ../27.05.2004 care prevede că societatea are dreptul de a trece pe costuri perisabilități pentru aprovizionare/depozitare produse de sticlă în procent de 4% din valoare iar veniturile realizate de societate din fabricarea geamului sunt în sumă de .. lei (în anul 2008, în sumă de .. lei în anul 2009 în sumă de .. lei și în anul 2010-până în septembrie - în sumă de .. lei). Deșeurile din activitatea de producție au fost depozitate în incinta societății iar în anii 2009-2010 cantitatea de .. kg. a fost vândută firmei S.C. O. P. SRL T. și cantitatea de . kg către S.C. B. I. SRL M..

- contestă diferența de impozit pe profit în valoare de . lei aferentă unor aprovizionări de la S.C. D. S.R.L.V în anul 2010, în valoare de . lei deoarece societatea nu a înregistrat la venituri această sumă, nu a avut cunoștință despre facturile respective și nu știe cine a primit marfa. Totodată menționează că dacă facturile în cauză nu au fost înregistrate în evidența contabilă, dintr-o eroare, la calculul impozitului pe profit, organul de inspecție fiscală era obligat să țină seama că S.C. U. A. practică un adaos comercial de 10%, profitul impozabil în acest caz fiind de .. lei.

- contestă suma de .. lei, impozit pe profit calculat la control, aferent facturii nr. 00../11.02.2010 în sumă totală de .. lei din care TVA în sumă de .. lei, ștornată în contabilitatea firmei deoarece organul de inspecție fiscală nu a ținut seama că serviciul de închiriere a mașinilor către S.C. D.. S.R.L. nu a mai fost prestat și suma nu a fost încasată.

Față de cele expuse mai sus societatea contestă impozitul pe profit stabilit suplimentar de plată în sumă de .., dobânzile aferente în sumă de .. lei și penalitățile de întârziere în sumă de .. lei.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată:

Societatea contestă taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată în sumă de .. lei, dobânzile în sumă de .. lei și penalitățile de întârziere în sumă de .. lei aferente, din următoarele considerente:

- taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei a fost calculată de inspecția fiscală asupra unui contract de împrumut încheiat cu o societate comercială în sumă de .. lei, fără a se cere explicații despre proveniența sumei respective;

- suma .. lei reprezintă TVA aferentă garanției în sumă totală de .. lei conform contractului de închiriere nr. ../23.07.2009 încheiat cu S.C. M. –T. S.R.L. B., sumă ce va fi returnată la sfârșitul contractului.

- suma de . lei reprezintă TVA aferentă garanției în valoare de . lei la contractului de închiriere nr. . încheiat cu S.C. S. T. S.R.L. în data 01.11.2007.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS ./28.12.2010, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-VS ./28.12.2010, organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice a județului IV, au reținut următoarele:

1. În ceea ce privește impozitul pe profit:

Perioada supusă inspecției fiscale: 01.07.2008 – 30.09.2010.

a) în perioada 01.07-31.12.2008:

- societatea a calculat un impozit pe profit în sumă de -.. lei aferent unui profit impozabil în sumă de .. lei și a declarat suma de .. lei;

- organul de inspecție fiscală a calculat, în conformitate cu prevederile art. 82 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, impozitul pe profit corect în sumă de .. lei(..*16%=.. lei);

- diferența stabilită de organul de inspecție fiscală=-.. lei.

b) în perioada 01.01 -31.12.2009

- societatea stabilește un profit impozabil în sumă de .. lei la care calculează un impozit pe profit în sumă de .. lei pentru trimestrul I și II și impozit minim aferent trimestrului III în sumă de .. lei;

- organul de inspecție fiscală a stabilit o diferență suplimentară de plată la impozitul pe profit aferent anului 2009 în sumă de .. lei, astfel:

- suma de .. lei = diferență suplimentară de plată cu titlul de impozit pe profit, calculată în conformitate cu prevederile art. (19) alin. 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, aferentă veniturilor în sumă de .. lei ștornate în evidența contabilă în luna ianuarie 2009 cu factura nr. 00../11.12.2008 emisă pe numele S.C. T. A. S.R.L. V. pentru care nu există confirmare de primire de la beneficiar și care nu a fost înregistrată de acesta;

- suma de .. lei = impozit pe profit suplimentar de plată calculat în conformitate cu prevederile art. 19, alin. 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, aferent veniturilor neînregistrate în evidența contabilă în sumă de .. lei reprezentând mărfuri aprovizionate în baza unui număr de 66 facturi de la S.C. D. S.R.L. V.(anexa nr. 8 „Situația facturilor de achiziții neînregistrate);

- suma de .. lei = calculată și declarată eronat prin Declarația 101 stabilită la control în conformitate cu prevederile art. 82 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

c) în perioada 01.01-30.09.2010:

- societatea a declarat impozit minim în sumă de .. lei, aferent unui profit impozabil în sumă de .. lei;

- organul de inspecție fiscală a recalculat impozit pe profit astfel:

- suma de .. lei= impozit pe profit aferent profitului impozabil stabilit de societate;

- suma de .. lei= impozit pe profit aferent cheltuielilor cu stocurile degradate (sticlă spartă, pvc, aluminiu provenite din anii 2008 și 2009) înregistrate de societate în contul 6588 „alte cheltuieli de exploatare” în sumă de .. lei considerate la control, nedeductibile fiscal în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal;

- suma de .. lei = impozit pe profit suplimentar de plată calculat în conformitate cu prevederile art. 19, alin. 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, aferent veniturilor neînregistrate în evidența contabilă în sumă de .. lei reprezentând mărfuri aprovizionate în baza unui număr de 17 facturi de la S.C. D.. S.R.L.V (anexa nr. 8 „Situația facturilor de achiziții neînregistrate);

- sumă de .. lei= diferență suplimentară de plată cu titlul de impozit pe profit, calculată în conformitate cu prevederile art. (19) alin. 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, aferentă veniturilor în sumă de .. lei ștornate în evidența contabilă în 2010 în baza facturii nr. 00../11.02.2010 emisă pe numele S.C. D. G. S.R.L.V pentru care nu există confirmare de primire de la beneficiar și care nu a fost înregistrată de

acesta;

Astfel, diferența de obligație suplimentară de plată cu titlul de impozit pe profit stabilită de inspecția fiscală pentru anul 2010 este în sumă de .. lei(.. lei + .. lei + ..lei + .. lei – .. lei=.. lei).

În concluzie pentru perioada 01.07.2008-30.09.2010 organul de inspecție fiscală a stabilit un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de .. lei(-.. lei+ . lei+ . lei) pentru neachitarea căruia a calculat, pentru perioada 26.01.2009 - 19.10.2010 dobânzi în sumă de .. lei și pentru perioada 26.07.2008-19.10.2010, penalități de întârziere în sumă de .. lei, în conformitate cu prevederile art. 119 alin. (1) și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată:

- Perioada verificată:01.01-2009-30.10.2010;
- Societatea depune lunar deconturile de taxă pe valoarea adăugată;
- Diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de .. lei, stabilită la control se datorează următoarelor aspecte constatate:

- sumă de .. lei = taxă pe valoarea adăugată colectată care nu a fost evidențiată de agentul economic în jurnalul de vânzări și în decontul de taxă pe valoarea adăugată din factura seria NTRAA nr. 00./12.08.2010 emisă de S.C. F. C. SRL S. N., în valoare totală de .. lei, reprezentând material lemnos în conformitate cu prevederile art. 160 alin. 3 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de .. lei = taxă pe valoarea adăugată colectată la control, asupra avansurilor încasate de la clienți(S.C. M. T. S.R.L. V. în sumă de .lei, din care TVA în sumă de . lei, și de la S.C. S.T. S.R.L. V. în sumă de . lei, din care TVA în sumă de . lei pe data de 30.11.2009 iar de la S.C. G. C. S.R.L. în sumă de .. lei din care TVA în sumă de .. lei, în data de 06.09.2010) în conformitate cu prevederile art. 134(2) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de .. lei = taxă pe valoarea adăugată colectată la control, aferentă veniturilor din vânzarea mărfurilor neînregistrate în evidența contabilă și nedeclarate în sumă de .. lei(mărfuri provenite de la SC D. SRL V.), în conformitate cu prevederile art. 134 alin. (2) și art. 128 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de .. lei= taxă pe valoarea adăugată stabilită la control în baza art. 134 alin.(2) și art. 128 alin (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aferentă facturilor în roșu (de ștornare) pentru care contribuabilul nu a prezentat confirmări de primire de la clienții săi iar aceștia din urmă nu le-au înregistrat în evidențele lor contabile (factura fiscală seria UDI nr. 00./01.01.2009 emisă către SC T. A. SRL V. în valoare de .. lei din care TVA în sumă de .. lei și factura fiscală seria UDI nr. 00./11.02.2010 către SC D. G.P SRL Va., în valoare de .. lei, din care TVA în sumă de .. lei).

Pentru neplata la termenul legal al diferențelor de taxă pe valoarea adăugată constatate s-au calculat dobânzi în sumă de .. lei pentru perioada 26.12.2009-19.10.2010, conform O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și H.G. nr. 784/2005 și penalități de întârziere în sumă de .. lei pentru perioada 26.07.2010 - 19.10.2010, conform prevederilor O.G. nr. 92/2003 art. 120¹.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1. În ceea ce privește impozitul pe profit în sumă de .. lei:

Direcția generală a finanțelor publice a județului V. prin Compartimentul soluționare contestații este investită să se pronunțe dacă S.C. U.A. SRL datorează această obligație fiscală în condițiile în care argumentele aduse în susținerea contestației nu sunt de natură a modifica constatările organului de inspecție fiscală.

În fapt, prin decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-VS ./28.12.2008, organul de inspecție fiscală a stabilit obligația suplimentară de plată la impozitul pe profit în sumă de .. lei pentru perioada 01.07.2008-30.09.2010 ca urmare a următoarelor constatări consemnate în R.I.F. F-VS ./28.12.2008:

- pentru perioada verificată societatea a declarat la organul fiscal competent impozit pe profit în sumă de .. lei,

- între impozitul pe profit declarat de societate prin declarațiile depuse la organul fiscal și evidențele contabile și fiscale ale acesteia există neconcordanțe din care a rezultat o diferență suplimentară de plată în sumă de -.. lei.

- societatea a înregistrat eronat în evidența contabilă în baza a 2 facturi de ștornare (nr. 00./11.12.2008 în sumă totală de .. lei și nr. 00.. din 11.02.2010 în sumă de .. lei) diminuarea veniturilor în sumă de .. lei fără a prezenta confirmarea de primire a facturilor de clienții săi iar aceștia din urmă nu le-au înregistrat în evidențele lor contabile și nu le-au declarat prin Declarația 394 la organul fiscal, diferența de impozit pe profit stabilită la control fiind în sumă de .. lei;

- societatea nu a înregistrat în evidențele contabile un număr de 83 de facturi, emise pe numele său de către SC D. SRL V. reprezentând mărfuri achiziționate și pe cale de consecință nu a calculat, nu a evidențiat și nu a declarat impozit pe profit în sumă de .. lei aferent veniturilor neînregistrate în sumă totală de .. lei;

- societatea a considerat deductibile fiscal cheltuielile cu stocurile degradate neimputabile în sumă de .. lei înregistrate în contul 658 „Alte cheltuieli de exploatare” fără a deține contracte de asigurare;

S.C. U. A. SRL contestă obligația suplimentară de plată în sumă de .. lei cu titlul de impozit pe profit, stabilită în sarcina sa prin decizia de impunere nr. F-VS ./28.12.2010 susținând că:

- în mod eronat s-a reținut la control că „pentru perioada 01.07.2008-31.12.2008 conform Declarației de impunere nr. ./30.01.2009, societatea declară impozit pe profit în valoare de .. lei” reținerea corectă fiind că prin declarația nr. ./11.02.2009, este diminuat impozitul pe profit, rezultând în final un impozit pe profit în valoare de .. lei.

- pentru anul 2009, trimestrele I, II și IV societatea contestă diferența de impozit pe profit în sumă de .. lei, arătând că:

- nu datorează impozitul pe profit stabilit la control în baza facturii fiscale de ștornare a veniturilor nr. 00./11.12.2008, emisă către SC T. A. S. S.R.L. deoarece lucrarea de tâmplărie și geam termopan către acest client nu a mai fost realizată, nu a fost încasată și prin urmare nu s-au efectuat cheltuieli;

- impozitul în sumă de .. lei aferent veniturilor neînregistrate și nedeclarate în sumă de .. lei a fost calculat în mod eronat de către organul de control deoarece acesta a nu a ținut seama de faptul că venitul impozabil realizat de societate este în limita adaosului comercial de 10% aplicat asupra costului mărfurilor achiziționate de la SC D.. SRL în baza facturilor menționate în anexa nr. 8 la RIF nr. FVS ./28.12.2010;

- prin declarația ./23.04.2009, societatea a declarat pentru trimestrul I 2009 impozit pe profit în sumă de 11.343 lei, sumă de care organul de inspecție fiscală nu a ținut cont luând în calcul numai suma de 5.263 lei;

- pentru trimestrul IV 2009 prin declarația 325/18.02.2010, societatea a declarat un impozit minim în sumă de .. lei de care organul de inspecție fiscală nu a ținut seama motiv pentru care contestă și majorările de întârziere în sumă de .. lei.

- pentru perioada 01.01 - 30.09.2010 societatea contestă modul de calcul și valoarea impozitului pe profit stabilită de organul de inspecție fiscală în valoare de .. lei deoarece:

- suma de .. lei a fost stabilită eronat de către organul de inspecție fiscală ca fiind impozit pe profit aferent cheltuielilor cu stocurile degradate (sticlă spartă, profile aluminiu, pvc) în valoare de .. lei din anii 2008-2009 deoarece la control s-au adus justificări cu privire la faptul că cheltuielile înregistrate în contul 658 „Alte cheltuieli de

exploatare” reprezintă pierderi în procesul tehnologic de realizare a geamului termopan din ultimii 5-6 ani de activitate și au fost calculate conform H.G. nr. 831/27.05.2004 care prevede dreptul societății de a trece pe costuri perisabilitățile pentru aprovizionare/ depozitare produse de sticlă în procent de 4%, și în perioada 2008-30.09.2010 societatea a realizat venituri în valoare totală de .. lei. Pe parcursul anilor 2009-2010 o parte din deșeuri au fost vândute (.. kg la SC O. P. SRL T.+.. kg la SC B. I. SRL M. iar cele depozitate în incinta societății puteau fi verificate faptic la control.

- impozitul în sumă de .. lei aferent veniturilor neînregistrate și nedeclarate în sumă de .. lei a fost calculat în mod eronat de către organul de control deoarece acesta nu a ținut seama de faptul că venitul impozabil realizat de societate este în limita adaosului comercial de 10% aplicat asupra costului mărfurilor achiziționate de la SC D. SRL în baza facturilor menționate în anexa nr. 8 la RIF nr. FVS ../28.12.2010.

- societatea nu datorează impozitul pe profit stabilit la control în baza facturii fiscale de ștornare nr. 00../11.02.2010 în valoare totală de .. lei, emisă către SC D. S.R.L. deoarece lucrarea către acest client nu a mai fost realizată, nu a fost încasată și prin urmare nu s-au efectuat cheltuieli.

În drept,

- referitor la întocmirea declarațiilor fiscale, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată precizează:

„ART. 82

Forma și conținutul declarației fiscale

(1) Declarația fiscală se întocmește prin completarea unui formular pus la dispoziție gratuit de organul fiscal.

(2) În declarația fiscală contribuabilul trebuie să calculeze cuantumul obligației fiscale, dacă acest lucru este prevăzut de lege.

(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale.”

Din analiza declarațiilor anuale privind impozitul pe profit depuse de către S.C. U. A. S.R.L. la organul fiscal competent, pentru anii 2008 și 2009 aflate în copie la dosarul cauzei se reține că acestea sunt completate eronat, fără a respecta actele normative în domeniu, în speță, Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată, O.P.A.N.A.F. nr 101/2008 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, modificat prin OPANAF nr. 1809/2008 în sensul că la completarea acestor declarații contribuabilul nu a ținut seama de suma impozitului pe profit sau a impozitului minim declarat în cursul anului pentru fiecare trimestru în parte dar nici de diferența de impozit pe profit aferentă semestrului I 2008 stabilită de organele de inspecție fiscală prin decizia de impunere nr. ../30.01.2009 .

Față de cele expuse mai sus se reține că argumentele aduse de societate cu privire la impozitul pe profit în sumă de .. lei aferent anului 2008 și în sumă de .. lei aferent anului 2009 nu sunt corecte și nu pot fi luate în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei, motiv pentru care se va respinge contestația pentru acest capăt de cerere având totodată în vedere și prevederile art. 213 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul fiscal potrivit cărora (1)...„Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei” și (3) „prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac”.

- referitor la impozitul pe profit în sumă de .. lei stabilit suplimentar de plată ca urmare a anulării de către organul de inspecție fiscală a facturilor de ștornare nr. 00../11.12.2008 și nr. 00../11.02.2010 art. 19 din Legea 571/2009 privind Codul fiscal

precum și pct. 12 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea normelor de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare precizează:

„ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

Norme metodologice:

12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

Totodată Legea contabilității nr.82/1991 la art. 6 precizează:

„ART. 6

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Așadar, orice operațiune economico-financiară înregistrată în evidența contabilă trebuie să aibă la bază documente justificative întocmite la momentul la care a avut loc.

Din analiza facturii nr. 00../11.12.2008 nu se poate concluziona că aceasta se referă la o factură anterioară și are la bază documente din care să rezulte necesitatea diminuării veniturilor în sumă de .. lei. Chiar dacă petenta a depus la dosarul cauzei factura nr. 00../10.09.2008 emisă către același beneficiar și de aceeași valoare, organul de soluționare a contestației nu poate concluziona că prestările de servicii nu a mai fost executate deoarece *societatea nu a prezentat situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, sau orice alte materiale corespunzătoare întocmite și pe care beneficiarul să le fi revocat sau refuzat total sau parțial, și totodată nu face dovada că factura nr. 00../11.12.2008 a fost transmisă către S.C. T.A. SRL V. în conformitate cu prevederile art. 159 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal; prin urmare afirmația că lucrarea nu s-a executat nu poate fi justificată.*

Aceleași concluzii se pot reține și în legătură cu factura 00./11.02.2010 în sumă totală de .. din care TVA .. lei, cu singura deosebire că pe aceasta se consemnează „STORNO FACTURA .. din 28.12.2009 A FOST ÎNREG. LA INCAS. PRIN BANCĂ REPREZ. V. CHIRIE MAȘINI DE CUSUT INDUSTRIALE 6 BUC. PTR. ANII 2007, 2008 ȘI 2009” însă prin contestația formulată nu se arată motivul pentru care a fost efectuată această ștornare și ce documente au stat la baza operațiunii. Societatea nu aduce nici o justificare, nu prezintă documentele din care să rezulte că veniturile în cauză au fost înregistrate atât în baza facturii nr. ../28.12.2009 cât și în baza documentelor privind încasările prin bancă.

Prin urmare se reține că societatea nu susține cauza cu documente prin care să se facă dovada realității și necesității operațiunilor de ștornare, organele de inspecție fiscală în mod corect au constatat că veniturile societății trebuiesc reîntregite cu suma de .. lei și în consecință societatea datorează impozitul pe profit în sumă de .. lei, motiv pentru care contestația va fi respinsă pentru acest capăt de cerere.

- referitor la veniturile în sumă de .. lei neînregistrate în evidența contabilă a societății în anul 2009 (în sumă de .. lei) și în 2010 (în sumă de .. lei):

Se reține că organul de inspecție fiscală a constatat că societatea nu a înregistrat în evidența contabilă în perioada verificată veniturile realizate din vânzarea mărfurilor achiziționate în baza unui număr de 83 facturi fiscale emise pe numele său de către SC D. SRLV.

Organul de inspecție fiscală a mai constatat că între declarațiile 394 „Declarația informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național” pentru anii 2009 și 2010 depuse de SC U. A. S.R.L și SC D. S.R.L există neconcordanțe în sensul că anumite livrări efectuate și declarate de S.C. D. S.R.L nu se regăsesc în achizițiile efectuate și declarate de S.C. U.A. S.R.L.

Astfel, organul de inspecție fiscală a stabilit că S.C. U. A. S.R.L. nu deține facturi și nu a înregistrat în evidența contabilă intrările de mărfuri de la S.C. D. SRL în sumă totală, de . lei inclusiv TVA, plata acestora către furnizor, nu a înregistrat și nu a declarat veniturile realizate din vânzarea acestor mărfuri, motiv pentru care a procedat la estimarea veniturilor din aceste operațiuni și a calculat diferența suplimentară de impozit pe profit aferent în sumă de .. lei.

Societatea nu este de acord cu această măsură susținând prin contestația formulată că organul de inspecție fiscală trebuia să țină seama la calculul impozitului pe profit de costul mărfurilor sau de cota de adaos de 10% practică, deoarece în fapt vinovată de deficiențele constatate se face vânzătoarea de la magazin care nu a prezentat documentele pentru a fi contabilizate.

În drept, Legea 571/2003 privind Codul fiscal precizează la:

„ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare”.

Norme metodologice:

„12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza [Legii contabilității nr. 82/1991](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

Din interpretarea textelor de lege invocate se reține că profitul impozabil constă din diferența dintre veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul obținerii de venituri. Deductibilitatea fiscală a cheltuielilor este reglementată de art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal care precizează: **„Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:[...] f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor”.**

Legea contabilității nr. 82/1991, republicată la art. 6 alin. (1) precizează: **„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”** iar O.M.F.P. nr. 2226/2003 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de către persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, modificat și completat prin O.M.F.P. nr. 3420/2009 prevede la art. 1 alin. (1): **„Începând cu data de 1 ianuarie 2007, conținutul minimal obligatoriu pentru formularul de factură este cel prevăzut la [art. 155](#) alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal”.**

În raport de aceste reglementări legale rezultă că orice operațiune se înregistrează în contabilitate în baza unui document justificativ, iar **cheltuielile sunt deductibile numai dacă au la bază documentul justificativ care trebuie să conțină elementele expres prevăzute de lege a fi completate.** Din analiza documentelor

aflăte la dosarul cauzei se reține că societatea nu a prezentat nici la control dar nici în faza de soluționare a contestației, facturile emise pe numele său de către S.C. D. SRL V.pentru a fi analizate și a se stabili dacă acestea îndeplinesc calitatea de document justificativ în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) Cod fiscal astfel încât costul de achiziție al mărfurilor să poată fi considerat cheltuială deductibilă la calcularea impozitului pe profit.

Totodată se reține că în conformitate cu prevederile art. 67 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală **„(1) Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.**

(2) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere, acestea vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal.”

Față de cele de mai sus se reține că societatea avea obligația ca, în fiecare perioadă fiscală să înregistreze și să declare toate veniturile realizate din orice sursă iar organul de inspecție fiscală a stabilit în mod corect și legal impozitul pe profit în sumă de .. lei aferent veniturilor neînregistrate în sumă de .. lei fără a ține seama de costul mărfurilor deoarece societatea nu a prezentat documentele legal întocmite în baza cărora mărfurile au intrat în gestiune și pe cale de consecință se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

În soluționarea cauzei, susținerea contestatoarei conform căreia vina este a vânzătoarei de la magazin nu poate fi reținută în soluționarea cauzei deoarece în conformitate cu art. 7 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată care precizează că **„persoanele prevăzute la art. 1 au obligația să efectueze inventarierea generală a elementelor de activ și de pasiv deținute la începutul activității, cel puțin o dată pe an pe parcursul funcționării lor, [...]”** societatea avea obligația să efectueze periodic inventarierea mărfurilor din magazin (cel puțin o dată pe an la încheierea unui exercițiu fiscal) și să valorifice în contabilitate rezultatele acestei operațiuni (înregistrarea diferențele în plus sau în minus constatate).

- referitor la impozitul pe profit în sumă de .. lei:

Prin raportul de inspecție fiscală nr. F-VS ./28.12.2010 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. F-VS ./28.12.2010, organul de inspecție fiscală a constatat că societatea a considerat deductibile cheltuielile în sumă de .. lei înregistrate în contul 6588 „Alte cheltuieli de exploatare” și făcând aplicarea prevederilor art. 19 alin. (1) și 21 alin. 4 lit. c) din legea 571/2003 privind Codul fiscal a majorat baza de impunere cu această sumă și a calculat impozitul pe profit aferent în sumă de .. lei.

Societatea nu este de acord cu această măsură susținând că suma de 83.787 lei înregistrată în contul 658 „Alte cheltuieli de exploatare” reprezintă *„cheltuielile (pierderile) procesului tehnologic pentru realizarea geamului termopan* aferent ultimilor 5-6 ani de activitate. Pierderile rezultate din procesul tehnologic și perisabilitățile aferente, au fost calculate conform H.G. nr. 831/27.05.2004 care prevede că societatea are dreptul de a trece pe costuri perisabilitățile pentru aprovizionare/depozitare produse de sticlă în procent de 4% din valoare” și ale H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicarea Legii 571/2003 privind Codul fiscal, astfel:

Cod fiscal:

„ Art. 19 (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare”.

Norme metodologice:

„12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza [Legii contabilității nr. 82/1991](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor [art. 21](#) din Codul fiscal.”

Codul fiscal: [ART. 21](#)

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

Norme metodologice:

22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

23. În sensul [art. 21](#) alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și următoarele:

[...]

e) pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau prestarea unui serviciu;

- art. 21 alin. (3) „Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

d) perisabilitățile, în limitele stabilite de organele de specialitate ale administrației centrale, împreună cu instituțiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice”;

Norme metodologice:

„35. Nu sunt considerate perisabilități pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau obținerea unui serviciu”.

- art. 21 alin. (4) „Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor [titlului VI](#). Nu intră sub incidența acestor prevederi stocurile și mijloacele fixe amortizabile, distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme”;

Norme metodologice:

„41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale, constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, pentru care s-au încheiat contracte de asigurare, nu intră sub incidența prevederilor [art. 21](#) alin. (4) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare”.

Codul fiscal:

„f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;”

Norme metodologice:

„44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare”.

-coroborat cu art. 6 alin (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată care precizează:

„(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum

și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.

În conformitate cu prevederile H.G. nr. 831/2004 pentru aprobarea Normelor privind limitele admisibile de perisabilitate la mărfuri în procesul de comercializare invocate de petentă în susținerea contestației prin perisabilități, se înțelege „**scăzămintele care se produc în timpul transportului, manipulării, depozitării și desfacerii mărfurilor, determinate de procese naturale cum sunt: uscare, evaporare, volatilizare, pulverizare, hidroliză, răcire, înghețare, topire, oxidare, aderare la pereții vagoanelor sau ai vaselor în care sunt transportate, descompunere, scurgere, îmbibare, îngroșare, împrăștiere, fărâmițare, spargere, inclusiv procese de fermentare sau alte procese biofizice, în procesul de comercializare în rețeaua de distribuție (depozite cu ridicata, unități comerciale cu amănuntul și de alimentație publică)**”.

În conformitate cu art. 2 din același act normativ „**nu constituie perisabilități pierderile incluse în normele de consum tehnologic, precum și cele produse prin neglijență, sustrageri și cele produse din alte cauze imputabile persoanelor vinovate sau cele determinate de cauze de forță majoră**” iar conform art. 4 „**perisabilitățile produse în condițiile menționate la art. 1 se aprobă de managerul, directorul sau administratorul persoanei juridice, după caz, la nivelul cantităților efectiv constatate ca pierderi naturale cu ocazia recepționării mărfurilor transportate, a inventarierii sau a predării gestiunii...**”

Totodată, H.G. 831/2004 precizează la art. 6 „**Perisabilitățile pot fi acordate numai după o verificare faptică a cantităților de produse existente în gestiune, stabilite după cântărire, numărare, măsurare și prin alte asemenea procedee și după efectuarea compensărilor conform prevederilor legale în vigoare**”.

Așadar, pierderea tehnologică are loc în procesul de prelucrare, transformare, etc. a materiilor prime, și/sau materialelor, în funcție de procesul de producție, al dotărilor tehnice, al performanțelor profesionale ale personalului, al cantităților prelucrate, așa cum rezultă din fișele tehnologice și din contabilitatea de gestiune. Aceste pierderi tehnologice trebuie să fie cuprinse în normele de consum proprii, în așa fel încât activitatea economică desfășurată să fie profitabilă. Cheltuielile cu materialele în sumă de .. lei, înregistrate de societatea controlată, în contul 6588 „Alte cheltuieli de exploatare” nu reprezintă perisabilități în sensul definiției date de prevedere HG nr. 831/2004 deoarece nu se face dovada că ele au avut loc în procesul depozitării, manipulării, transportului sau distribuției materiilor prime sau produselor finite, societatea nu a prezentat documentele din care să rezulte că au fost calculate **după o verificare faptică a cantităților de produse existente în gestiune, stabilite după cântărire, numărare, măsurare și prin alte asemenea procedee și după efectuarea compensărilor conform prevederilor legale în vigoare.**

În consecință la stabilirea profitului impozabil sunt deductibile numai acele cheltuieli care concură la realizarea veniturilor și care se regăsesc în costul produselor și serviciilor. Prin urmare, pierderile cantitative datorită echipamentelor, condițiilor de clima, lucrărilor de reparații, etc. chiar dacă se consideră inerente activității de fabricare a geamului termopan, reprezintă consum tehnologic, dacă se încadrează în limitele admise de normele de consum interne în vigoare la data producerii lor.

Astfel fiind și având în vedere dispozițiile art. 21 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal și pct. 23 lit. e) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada verificată se reține că cheltuielile reprezentând pierderi tehnologice peste limitele prevăzute de normele de consum proprii nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit iar în speță societatea nu a produs nici un document în baza căruia să se poată stabili că suma de .. lei reprezintă în fapt perisabilități conform prevederilor legale și care se încadrează în limitele de deductibilitate prevăzute de Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Totodată se reține că prin contestația formulată societatea afirmă că suma de .. lei, înregistrată în anul 2010 în contul 658 reprezintă pierderile tehnologice aferente anilor

2008-2009, ori în conformitate cu prevederile art. 19 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal **profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal**, deci s-a încălcat și principiul independenței exercițiului definit la pct. 45 din Secțiunea 6 a O.M.F.P. nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene.

În raport de actele normative invocate și având în vedere că societatea nu a prezentat în susținerea cererii sale documente care să demonstreze o altă situație de fapt care să contrazică concluziile organului de inspecție fiscală urmează să se respingă contestația ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere.

În concluzie față de cele expuse mai sus se reține că în mod corect și legal, organul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina petentei obligația suplimentară de plată în sumă de .. lei, contestația urmând a fi respinsă în totalitate pentru acest capăt de cerere.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării D.G.F.P. V. prin Compartimentul Soluționare Contestații este să se pronunțe dacă S.C. U. A. S.R.L. V. datorează la bugetul de stat obligația suplimentară de plată în sumă de .. lei cu titlul de taxă pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-VS ../28.12.2010.

Prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS ../28.12.2010, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. F-VS ../28.12.2010, organele de inspecție fiscală au consemnat că pentru perioada 01.01.2009-30.10.2010, supusă verificării diferența de obligație suplimentară de plată în sumă de 19.186 lei la taxa pe valoarea adăugată provine din:

- suma de .. lei = taxă pe valoarea adăugată colectată aferentă facturii fiscale seria NTRAA nr. 00../12.08.2010 emisă de SC F. C. SRL S. N. în valoare totală de . lei reprezentând material lemnos pentru care societatea avea obligația aplicării art. 160 alin. 3 din legea 571/2003 privind Codul fiscal;

- suma de . lei= taxă pe valoarea adăugată colectată la control, aferentă sumelor încasate în avans de la diverși clienți pentru care societatea încălcând prevederile art. 134 alin. (2) lit. b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal nu a colectat taxa, înregistrat, declarat și virat TVA la bugetul de stat;

- suma de .. lei= taxă pe valoarea adăugată colectată la control în conformitate cu prevederile art. 134 alin. (2) și 128 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal pentru veniturile nedeclarate în sumă de .. lei rezultate din vânzarea mărfurilor achiziționate în baza unui număr de 83 de facturi emise de S.C. D. S.R.L. neînregistrate în evidența contabilă și neprezentate la control de S.C. U. A. S.R.L. V.;

- suma de .. lei= taxă pe valoarea adăugată colectată la control în conformitate cu prevederile art. 134 alin. (2) și 128 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal pentru veniturile ștornate cu facturile nr. 00./01.01.2009 și nr. 00../11.02.2010 pentru care societatea nu a putut face dovadă că au fost transmise clienților săi.

Deși contestă în totalitate obligația suplimentară privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei stabilită de inspecția fiscală prin decizia de impunere nr. F-VS ../28.12.2010, prin contestația formulată societatea face referiri la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei iar pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de .. lei nu aduce nici un argument în susținerea cauzei.

Astfel societatea arată că taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei a fost colectată eronat la control, deoarece:

- taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei a fost calculată pentru împrumutul în sumă de .. lei acordat de S.C. G. C. SRL conform contractului nr. ../06.09.2010. Administratorul societății mai susține că pe parcursul controlului nu a fost întrebat de proveniența acestei sume și nici nu i s-a dat posibilitatea să prezinte contractul de împrumut ;

- taxa pe valoarea adăugată în sumă de . lei din care . lei aferentă sumei de . lei ce reprezintă garanția la contractul de închiriere nr. ./23.07.2009 încheiat cu SC M.– T. SRL B. iar suma de .. lei aferentă sumei de .. lei - garanția la contractul nr. ./01.11.2007 încheiat cu S.C. S. T. SRL., garanții care la sfârșitul contractului vor fi returnate.

Referitor la suma de .. lei taxă pe valoarea adăugată:

Se reține că societatea susține faptul că suma de .. lei taxă pe valoarea adăugată a fost eronat colectată de către organele de inspecție fiscală deoarece sumele asupra cărora a fost stabilită nu reprezintă avansuri de la clienți ci un împrumut în sumă de .. lei și respectiv garanții în baza unor contracte.

Deși face aceste afirmații societatea nu depune la dosarul cauzei nici un contract de împrumut sau alt document care să contrazică constatările organului de inspecție fiscală.

Se reține deasemenea că din analiza documentelor aflate la dosar, în speță fișa contului 419 "Clienți- creditori" și balanțe de verificare întocmite de societate sumele în cauză au fost înregistrate ca și avansuri de la clienți astfel:

- suma de .. lei (.. lei+.. lei) în luna noiembrie 2009 în corespondență cu contul 581 „Viramente interne”

- suma de .. lei, în luna septembrie 2010 în corespondență cu contul 5124.1 „Disponibil la bănci în valută”.

În drept. se fac aplicabile prevederile art. 134 alin. (1) și 134² alin. 1 și alin. 2 lit. b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare care precizează:

ART. 134 Faptul generator și exigibilitatea - definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

ART. 134²

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Fac excepție de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;

Așadar în raport de textele de lege invocate mai sus și ținând cont de faptul că societatea nu probează cu documente că sumele asupra cărora s-a colectat taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei nu reprezintă avansuri de la clienții săi se reține că în mod corect și legal, organul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina contestatoarei această obligație fiscală și urmează a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei:

Se reține că diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de .. lei stabilită la control se compune din:

- taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei pentru care societatea nu a aplicat măsurile de simplificare prevăzute de art. 160 din legea 571/2003 privind Codul fiscal respectiv „taxarea inversă” pentru operațiunile cu material lemnos (alin. 3 lit. b) ;

- taxă pe valoarea adăugată colectată la control, în sumă de .. lei invocând prevederile art. 134 alin. (2) și 128 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pentru veniturile nedeclarate în sumă de .. lei;

- taxă pe valoarea adăugată colectată la control, în sumă de .. lei, în conformitate cu prevederile art. 134 alin. (2) și 128 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal pentru veniturile ștornate cu facturile nr. 00./01.01.2009 și nr. 00./11.02.2010

pentru care societatea nu a putut face dovadă că au fost transmise clienților săi;

Se reține că societatea nu susține contestația pentru suma de .. lei cu temeiuri de fapt și de drept care să se refere la fondul cauzei.

În drept, art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicat, dispune:

"Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

*c) **motivele de fapt și de drept;**"*

*[...] art. 213 alin. 1 "[...] Analiza contestației se face în raport de **susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.**"*

coroborat cu Ordinul nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

"12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

*b) **nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării".*

Pe cale de consecință având în vedere că societatea nu și-a întemeiat contestația formulată în drept pe dispozițiile nici unui act normativ, prin care să-și susțină cererea coroborat cu faptul ca organul de soluționare este limitat să analizeze doar susținerile părților (art. 213 alin. 1 Cod procedura fiscală, republicat "*Soluționarea contestației se face în limitele sesizării*") iar prin Ordinul nr.519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 893 din 6 octombrie 2005 (act normativ care a fost dat în aplicarea prevederilor Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pe care le explicitează și cu care face corp comun) se dispune:12.1 *Contestația poate fi respinsă ca: [...]*b) **nemotivată**, *în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;"* contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată pentru capătul de cerere privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei.

Referitor la suma totală de .. lei reprezentând majorări de întârziere în suma de .. lei calculate pentru perioada 26.01.2009-19.10.2010 aferente impozitului pe profit și în sumă de .. lei aferente taxei pe valoarea adăugată calculate pentru perioada 26.12.2009-19.10.2010 se reține:

În fapt, din analiza documentelor anexate al dosarul cauzei se reține că, organele de inspecție fiscală au stabilit, diferențe suplimentare de impozit pe profit de plată în sumă de .. lei și de taxă pe valoarea adăugată în sumă de .. lei, pentru care au calculat majorări de întârziere în sumă totală de .. lei din care .. lei aferente impozitului pe profit (pentru perioada 26.01.2009-19.10.2010) iar pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei (pentru perioada 26.12.2009- 19.10.2010), în conformitate cu prevederile art.119 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, se fac aplicabile prevederile art. 119, 120 și 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, astfel:

-art. 119

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

- art. 120 „(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

- art. 120[^]1 (introdus prin art. II alin. (2) din OUG nr. 39/2010)

„Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

Se reține că prin prezenta decizie de soluționare în sarcina contestatoarei s-au reținut în totalitate obligațiile suplimentare stabilite de inspecția fiscală iar prin contestația formulată nu se aduc critici cu privire cote, mod de calcul și perioada pentru care au fost calculate majorările de întârziere.

Prin urmare, având în vedere cele precizate mai sus și în conformitate cu prevederile art. 119 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a principiului de drept „secundarul urmează principalul” se va respinge contestația formulată de S.C U. A. SRL V. pentru suma .. lei reprezentând majorări și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată neîntemeiată.

III. 3. Referitor la contestația formulată de S.C. U. A. S.R.L. îndreptată împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS ./28.12.2010 se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V. se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care contestația vizează Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS ./28.12.2010 care nu este act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat, constatările consemnate în acesta de organele de inspecție fiscală stând la baza stabilirii obligațiilor fiscale de plată prin Decizia de impunere nr. F-VS ./28.12.2010, contestată.

În fapt, S.C. U.A. S.R.L. a fost supusă inspecției fiscale generale, constatările inspecției fiscale fiind consemnate în raportul de inspecție fiscală F-VS ./28.12.2010, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. F-VS . din 28.12.2010 de către Activitatea de Inspecție Fiscală V..

Prin contestația formulată petenta precizează că se îndreaptă și împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. FVS ./28.12.2010.

În drept, Codul de procedură fiscală, republicat, prevede:

“ART.85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) și art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART.86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.[...]

ART.87

Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43 [...]

coroborat cu prevederile art. 106 din HG 1050/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“ART.109

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere[...].

Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 1050/2004

106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

“ART.205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii.(...)

Titlul de creanță este definit la art.110 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia:

“Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii; (...).”

Din prevederile legale menționate mai sus se reține că impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc în urma inspecției fiscale numai prin decizie de impunere care constituie titlu de creanță și este susceptibilă de a fi contestată, la baza acesteia stând constatările din raportul de inspecție fiscală.

Art. 41 din Codul de procedură fiscală prevede:

“În înțelesul prezentului cod, **actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale.**”

Titlul de creanță fiscală ca și act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat este numai decizia de impunere deoarece numai aceasta creează o situație juridică nouă prin stabilirea obligațiilor fiscale în sarcina contribuabilului.

De altfel, în art. 206 alin (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede cu claritate faptul că obiectul contestației îl poate constitui numai sumele și măsurile stabilite într-un titlu de creanță sau într-un act administrativ fiscal.

Raportul de inspecție fiscală nu creează prin el însuși o situație juridică nouă, el fiind supus avizării șefului de serviciu și aprobării conducătorului organului de inspecție fiscală și stând la baza emiterii deciziei de impunere. Sumele înscrise în raport reprezintă doar constatări ale organului de inspecție, care nu se pot concretiza în

obligații de plată opozabile contribuabilului și susceptibile a fi supuse executării silite în caz de neplată în lipsa unei decizii de impunere, în condițiile în care legiuitorul a prevăzut în mod expres faptul că numai decizia de impunere poate constitui titlu de creanță în materie fiscală.

Ca atare, raportul de inspecție fiscală nu este act administrativ fiscal (nici principal, nici subsecvent) deoarece nu stabilește, nu modifică și nu stinge drepturi sau obligații fiscale, dovadă în acest sens fiind însuși faptul că a fost necesară emiterea deciziei de impunere nr. F-VS ..28.12.2010, iar **Raportul de Inspecție Fiscală este o anexă a acesteia.**

Referitor la organul competent art. 209 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor de regularizare a situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii...”

În speță sunt aplicabile și prevederile pct. 5.1. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul emis de președintele A.N.A.F. sub nr.519/2005, care stipulează:

“Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.”

Se reține că diferențele în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale se stabilesc în urma inspecției fiscale numai prin decizie de impunere, care constituie titlu de creanță care este susceptibilă de a fi contestată, raportul de inspecție fiscală reprezentând actul administrativ fiscal prin care se consemnează constatările organului de inspecție fiscală care stau la baza emiterii deciziei de impunere.

Având în vedere prevederile art. 213 alin. (5) din Codul de procedură fiscală, republicat, **“Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”**, rezultă că organul de soluționare a contestației nu va proceda la analiza pe fond a cauzei întrucât raportul de inspecție fiscală nu este un titlu de creanță sau un act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat, urmând a se respinge ca inadmisibilă contestația formulată de S.C. U. A.S.R.L. împotriva raportului de inspecție fiscală nr. F-VS ..28.12.2010.

III.4 Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. F- VS ..28.12.2010 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS ..28.12.2010, cauza supusă soluționării este dacă organul competent constituit la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V.. are competența de a soluționa acest capăt de cerere, în condițiile în care dispoziția privind măsurile stabilite de inspecția fiscală din 28.12.2010 nu se referă la stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală și accesorii ale acestora, neavând caracterul unui titlu de creanță fiscală, și nici la măsura diminuării pierderii fiscale.

În fapt, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. F-VS ..28.12.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS ..28.12.2010, organele de inspecție fiscală au dispus societății, înregistrarea în evidența contabilă a diferențelor suplimentare de plată stabilite prin raportul de inspecție fiscală nr. F-VS ..28.12.2010 obligații care fac obiectul deciziei de impunere F-VS ..28.12.2010.

Societatea contestă măsura stabilită de organele fiscale prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. F-VS ../28.12.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală fără a preciza motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază cererea.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003, privind Codul de procedură fiscală, republicat, așa cum a fost modificat prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicat în Monitorul Oficial nr. 278 din 28 aprilie 2010, art. I punctul 26, unde se precizează:

„ 26. La articolul 209, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei;

Totodată la art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevăd următoarele:

„(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, precum și asupra măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri.

Din dispoziția privind măsurile stabilite de inspecția fiscală contestată se reține că s-a dispus societății înregistrarea în evidența contabilă a diferențelor suplimentare de plată stabilite în baza constatărilor din raportul de inspecție fiscală nr. ../28.12.2010.

Conform textelor de lege menționate mai sus, cererile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente, cu excepția cazurilor în care prin dispoziția de măsuri se dispune diminuarea pierderii fiscale, ori prin dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. F-VS ../28.12.2010 nu s-a dispus diminuarea pierderii fiscale, ci privește obligativitatea contribuabilului de a îndeplini măsurile stabilite prin raportul de inspecție fiscală nr. ../28.12.2010.

O.M.F.P. nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, la pct. 1 din Anexa 2 - Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, prevede:

„1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.

Având în vedere că măsurile stabilite în sarcina societății prin dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. F-VS ../30.09.2010 nu vizează stabilirea obligațiilor fiscale ale contestatoarei și nici nu a fost diminuată pierderea fiscală prin această dispoziție, organul de soluționare specializat nu are competență pentru a se pronunța asupra acestui capăt de cerere.

Din cele prezentate se reține că *soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ fiscal contestat*, organul de soluționare specializat din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V.având competență de soluționare a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală doar în situația în care prin aceasta se dispune diminuarea pierderii fiscale.

Potrivit art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007: „**Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente**”

La pct. 5.1 și pct. 5.2 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, se prevede că:

„ **5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.**

În situația în care, ca urmare a raportului privind rezultatele inspecției fiscale, nu se modifică baza de impunere, de la data aducerii la cunoștința contribuabilului a acestui fapt, titlul de creanță fiscală susceptibil de a fi contestat este declarația fiscală, asimilată cu o decizie de impunere în condițiile art. 83 din Codul de procedură fiscală, republicat.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului etc...”

Din cele prezentate mai sus rezultă că organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere care au ca obiect impozite, taxe, precum și asupra dispozițiilor de măsuri ce au ca obiect măsura de diminuare a pierderii fiscale, ori prin dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nu s-a dispus diminuarea pierderii fiscale, ci privește obligativitatea contribuabilului de a îndeplini măsurile stabilite prin raportul de inspecție fiscală nr. ../28.12.2010, și face parte din categoria „alte acte administrative fiscale pentru care, așa după cum se precizează la alin. (2) al art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, competența de soluționare aparține organului fiscal emitent, respectiv Activității de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .

Prin urmare, pentru acest capăt de cerere, dosarul va fi transmis spre soluționare Activității de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V, în calitate de organ emitent al dispoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. pct 5.1-5.2 și 12.1 din O.M.F.P. nr. 519/2005, coroborat cu prevederile art. 205, art. 206, art. 207 alin.(1), art. 209 alin. (1) lit. a), art.210 si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007,cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE :

Art. 1 Respingerea contestației nr. ../24.01.2011 formulată de S.C. U.A. S.R.L. cu sediul în ...; com.; jud. V. ca neîntemeiată și nemotivată pentru suma de .. lei reprezentând:

- .. lei impozit pe profit
- .. lei taxa pe valoarea adăugată
- .. lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit
- .. lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art.2 Respingerea ca inadmisibilă a contestației formulate de S.C. U. A. S.R.L.V împotriva Raportului de inspecție fiscală nr F-VS . din data de 28.12.2010 întocmit de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V..

Art.3. Declinarea competenței de soluționare a contestației formulate de S.C. U.A. S.R.L. împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. F-VS ./28.12.2010 și transmiterea dosarului spre competență soluționare către Activitatea de inspecție Fiscală V..

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul IV în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,